

2. ХАДЖИ ДИМИТЪР И КАДИЯ

Кадия в село дофтаса,
та че си мизир проводи,
да иди мизир да извика,
Хаджи Димитър да дойде.
И мизир стана, отиде
и на врата му повика:
– Я върви, върви, Митре ли,
че те кадията вика.
Димитър стана да тръгва,
а майка му думаше:
– Синко, Димитре, Димитре,
кога при кадията идеш,
отдалеч му се поклони,
отблизо му селям отдай.
Той при кадия отиде,
отдалеч му се поклони,
отблизо му селям отдаде:
– Бре що ме викаш, кадийо?
– Викам те, викам, Димитре,
бре що е това от тебе?
Три села плачат от тебе,
три села, три кадълъка.
Димитър кадийо думаше:
– Вината не е във мене,
Вината е във момите,
в момите и младите булки,
във булки и клети вдовици.
Аз рано раня утрина,
подкарвам девет чифтове,
покрай чешмата минавам.
Моми ме с китки надхвърлят,
а млади булки с ябълки,
а пък вдовици с неранци.